

[Fuglsang.]

Sidste Efteraar udsendte Købmandsforeningerne ogsaa en Meddelelse til Bladene, hvori de gik voldsomt mod Akkorderne og fortalte, at nu var det saadan, at Købmænd og Haandværkere havde tabt ca. 100 Mill. Kr. ved disse Akkorder. Det er en forfærdelig Overdrivelse, som man her kører op med. Jeg søgte dengang og fik Oplysning om, hvor meget der i det hele var bortakkorderet paa det Tidspunkt, og det viste sig, at det drejede sig om ca. 14 Mill. Kr. Altsaa kunde der ikke være tabt 100 Mill. Kr. Det er den Slags Overdrivelser, som jeg synes, der er Grund til at gøre opmærksom paa, naar man har Lejlighed til det. Hovedparten af de 14 Mill. Kr., som var bortakkorderet paa det Tidspunkt, var Familiegæld, Kautionsgæld og i øvrigt Pengekreditorer, som man kalder dem, der laaner ud til Støtte for Landbruget. Jeg ved ikke, hvilket fornuftigt Formaal man tror at tjene ved at komme med saadanne Udtalelser.

Men jeg synes næsten, at det mest hasarderede alligevel er, hvad man læser i „Berlingske Tidende“ for den 15. ds. Det drejer sig om en Publikation, der ikke er sendt til Rigsdagens Medlemmer eller til Udvalget her i Folketinget angaaende Akkordloven, men den er aabenbart sendt ud til forskellige. I den gaar man voldsomt mod Akkorderne. Man skriver deri, at hvis en akkordsøgende Købmand forsyndede sig paa samme Maade mod de fundamentale Regler, som man mener skal gælde for en Opgørelse af Status til Akkord, ja, saa vilde han snart ende bag Laas og Slaa, og saa gaar man over til at fortælle, hvordan det er for Landmændenes Vedkommende. Før det første er den akkordsøgende Landmand berettiget til at opføre sin Ejendom paa Status til Ejendomsskyldværdien, og man taler om, at dette er naturligvis ikke retfærdigt, da Ejendommen er mere værd i Handel og Vandel — det skal jeg nu vende tilbage til senere. Dernæst mener man, at Landmanden er berettiget til paa sin Status kun at optage følgende Aktiver: Ejendom, Besætning og Inventar. Det vil altsaa sige, at vedkommende Landmand kan have en Bankboks fuld af Obligationer, en velnæret Bankbog og en struttende Tegnebog, og de opnaar en Akkord!

Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man sender noget saadant ud. Hidtil har det

altid været saaledes, at den, der søgte Akkord, skulde opgive alle sine Værdier, det har Købmændene skullet, og det skal Landmænd selvfølgelig ogsaa. Akkordudvalget i Thisted Amt, hvor jeg repræsenterer Landboforeningerne, afkræver samtlige Akkordsøgere en Erklæring om, hvorvidt de ejer andet end det, der er anbragt i selve Ejendommene, og jeg haaber og tror, at samtlige Akkordudvalg gør det samme, det er deres Pligt at afæske Akkordsøgerne en saadan Erklæring. Vi spørger dem oven i Købet, om de har Arv i Vente; der skal ikke stikkes noget under Stolen. Hvorfor sender Købmændene saadan noget ud? Det maa være, fordi de ikke ved Besked med, hvordan det foregaar. Jeg finder det hen i Vejret, og jeg finder, det maa tilbagevises.

Saa kræver Købmændene i deres Henvendelse til mig og til andre af Rigsdagens Medlemmer, at der skal føres Regnskab. Vi sender alle Akkordsøgere en skriftlig Meddelelse, hvori der staar, at i den Tid, Under søgelsen staar paa, skal de føre nøje Regnskab med Indtægter og Udgifter, og det Regnskab skal de forelægge paa det Tidspunkt, Akkorden gøres op. Jeg finder Anledning til at fremhæve det her. Jeg haaber, samtlige Akkordudvalg i Landet gør dette, gør de det ikke, er det en stor Fejl, som der er Grund for Købmændene til at paatale. Jeg ser imidlertid ikke, med hvilken Begrundelse man farer løs, som man gør, uden at skaffe sig virkelig Oplysning om, hvordan det foregaar.

Udvalgene rundt omkring i Landet er naturligvis ikke alle sammen saa kloge paa Regnskaber og Opgørelser som Købmændene, men det er dog Repræsentanter, som er valgt af Landboorganisationer, Repræsentanter, valgt af Købmænd og Haandværkere og et Medlem i hvert Amt valgt af den højtærede Landbrugsminister, der selvfølgelig har valgt den Mand, han mener bedst vil kunne magte den Opgave. Udvalgene er ikke tjent med at faa en saadan Straale sendt ud den ene Gang efter den anden. Det er meget beklageligt, at det er saaledes, at Landmænd i det hele taget skal søge Akkord, det er meget beklageligt, at Landets bærende Erhverv i saa stort Tal er nødt til at henvende sig om Akkord. Det er imidlertid en helt anden Sag, og for saa vidt kan jeg være enig med Købmændene i, at